

Giochi e giocattoli dé nnà vòta

I giocattoli? Ma chjì i conoscéva, puro sé glji vetèmo alla bbóttéca, e chjì sé i poteva accattà, ‘ndénèmo mangó i bbòcchjé pé scèrne, eppuro; giochémo sèmbre.

I patri nòstri soffrivèno pé chésto, nú cen’accórgèmo, lo vétèmo dalla soffèrenza e dalla tribbóla-zione quanto lavórevèno, sé fécévèno a tóccé pé cercà d’arammétià cà tiàssilla ‘mbiù, ma i bbòc-chjié jéréno sèmbre chiglijé, póché.

Cómungue ‘ngé laméndèmo mmajé, anzi, la povértà pénnú mangó la sapémo che fússe, perché jèmo uniti, chjì ténéva caccósa la spàrtèva tra tutti, perfino jó cujo dé pane có l’ógljé e nà cipól-létta fresca, e nó pómmótorigljó sframaccato angima.

Ma la cósà piú bèlla jèra che ténèmo tanda fandasia e volontà de invéntacce i giòchi, mà chésto fa parte propio della córtura e là méndalétà déglj Vassianisé, la pótimo ghjàmà l’arte d’arangiassé dà sùlé, sé sà costruiscèmo alla mégljé, perché usèmo sùlo chéllo carammétièmo sènza pacà, e jaccósì appéna nnescèmo dalla scòla la prima tappa dà rammétià jéra la falégnamer-ria dé Uggènio che stéva di frónde alla scòla.

Uggènio jèra nà bbrava pérzóna, voleva bène agljì mammòccé, e quanto isso né véteva nnésci dalla scòla, già ‘najéva preparato mésa caccuccia de cióccaréglji, tando a isso tutti chiglié pezzi di tavolòzze ‘ngé féceva gnènde, anzé c’iàrambégnévèno, amméce nú cé fécèmo le cassette, la forma dé nnócavagljó, i pitturèmo có glji colori e ccé dèmo nà sèmbianza, l’unéca cósà ché ccé ghjiétèmo jèreno i gghjòvitti, méso bicchjére dé còlla, jó martégljó pé mbò dé témbó, ma dóppó uno né jó récào Gnègnó, jó scarparo.

Prima d’aréndrà a casa pé magnà cé méttèmo daccòrdo péll’ora andó jèmo a giocà, quattro cùc-chjàrate dè lacchéne có gljé fasójé, nà fiétta dé caso dé crapa, quanto cé stéva mèsa zzazzicchia có gljó finócchjétto, ee, brumm; via dé corsa alla Pòrtavècchia pé i a giocà, n’ascórdèmo mangó mamma che dà lóldane mé strigljéva, andó vajè dé córza, téta fà prima i còmbiti!

Jó capobbanda a ognuno né ticéva có chji giòcà, e a ché tipo, ammi chiglijó giorno m’attóccào dé giocà a palline, scavèmo la buca có nnó sasso, jó sbàttèmo angima a nnó zzipputo, ma a forza dé scavà gni tanto la buca addévéndéva nó scalémaccione.

Tirèmo nà pallina alla vòta, e vingéva chji l’ambùchéva dendro la bbuca, sé potéva raccógljé tut-te le palline che ajémo tirato, però pé vingé prima ténémóta tice scrucchjó, perché puro s’ambuchéva sènza avéllo ditto e nnón tóchéva la pallina dégl’jàtro ajéva pérzó, ‘nzómma jéva scacato, e le palline sé lé récógljéva chigl’jàtro.

Andando che nó cruppo giochéva a palline, jàtré giochevéno a cecalatte, chjì agljì quattro candu-né, có lé ficorine de carta, có chjìgljé dé latta, có glj tappitte della bira, a tòpa tòpa, có llà lippa, chji jó ténéva có gljó picchéro, a sciangai, i piú grussaréglji alla quèra, bianghi contro indiani, e così i bianghi có la pistòla dé léna, có nnó poézzó dé canna có gljó lastichétto, e chji ‘s’èra co-struito n’arma prima sparéva có gl’intice, e gljó pòlice ajàzzato, e pundévèno jó nemico, buum - buum, e la prima cósà ché ccé ticéva: manin’arto, tè sò córpito, mà chigl’jàtro, nó dé struscio non mé sì córpito, pum, arintéte stàvòta tè sò gghjàppato jé.

Ma ché stajé addice, accómme si fatto ammazzammi có gljó tito? E tù allora có stà pistolétta dé canna!

Ma all’andrasatta dérèto agljó muragljóne sé séndéva nó cruppo cché strigljévèno, jào uha-jaaóó uhauò, e s’abbócchérèno dall’òcangima, ténévèno jó muso zuzzo ‘mbiastrato dé carbo-ne, jèreno jindiani che sbattévèno nà mané e la sbattéva angima alla ócca, córévéno, zómbévèno cómmé crapétte, calérno désótto pé llé scale e cómme sé ‘ncóndrèno có gl’àtre cruppi cómén-zérno a fà la bbàttaglia, ché scène, ché risate!

Cachétuno giochéva a sciuàtèrèlla, s’assétévèno angima alle pietre lucite degljó muragljóne in discesa accómme fusse ójé jó “scivolo al parco giochi”, giòco begljó mà pericóloso perché pó-témo caté sotto, ma péffortuna nn’è mmajé succésso, l’unéca cósà ché nné succétéva jéra ché a fòrza dé sciuà né sé consumévèno i cazzune détèto è dóppó avé subito la punizione da casa, jè-mo in giro có lé tòppe angulo e cé né vérgógnèmo.

Dà lóndano sé vétév’arivà Uchéttò ché sé suchéva nó cremino, a chiglijé témbé cé ne stévèno so-

lo dó marche, Sammondana e Tórembiétra, è chigljó ché isso ténéva mmané jéra Tórembietra, cómmé s'avicinàó tutti cé sfióghèrno addóssó, è có nnà léccatèlla pétuno, a issó cé rétèmo jó stécchino pulito e léccato.

Cóménzào a striglià, a piagné, ma dóppó pócó 'ngóménzào a rité cóndéndo, ajéva vindo nó pallone pérché chji tróvéva la vacca ritrattata agljó stecchino jàjéva vindo nó pallone, cértó nú cé simo rimasté male dé chélló che simo fatto, ma subito jó simo accómbagnato a ritiragljó.

Téné mmàne nó pallone vero non né paréva véro, cé jó passèmo uno cóglj'atro, jaccarézzèmo e subbétó simo fatto dó squatre e 'góménzèmo a giòcà.

Pé parecchi giorni simo giocato có chigljó pallone, jèmo cóndénde, ajémo organizzato nà spècie dé tórnèò, ma nà zambata forte fa córe jó pallone ammésó alla strata, coréva e stéva quasi a córe vèrzo la sbalécata gljó fossato, ma memo male ché j'áfferào Pasquale la guardia che anziché ré-dacciéjó tiraó dalla saccòccia nó témpérino e gljó squarciào, di chji è stó pallone? Disse.

Era jó mé, c'iarespóse Uco, perché mé jó si rutto, stém'aggiocà bène bène, gnó 'nsimo majé ténuto nó pallone véro.

Nnòné? Nnó sapite cà 'nsé giòca pé lla via? Passéno lé machéné.

Cé guardèmo tutti, e sènza arispónnéce simo ditto trà nú, ma quale mmachéne passéno, una sola ce passa chélla dégljo tirettore della posta, passa alle sette e ripassa alle tre, e basta!

Ma nú 'ngé tèmo pé vindi, cóndinuèmo a giòcà alla mégljó, mà dóppó pócó ecco dé nòvó la guardia, férmatéce tutti è statémé a séndi: ammésó à ú cé né st'áo quattro ó cingó ché téó la carrozzèlla, n'átré paro jó pótopàttino sèmbre a cuscineti, ma lo sapite ché a ótré fà rumore jé pericoloso cà passéno lé mmachéné e cé potité i sotto?

Azzol. Arétanghéte! Angóra có sté machéné Pascquà? In coro. Ma 'nd ó stào sté machine.

Ma nú ténémóta giòcà, e sènza tacce rètta ognuno a continuato a inventasse cà giòcarégljó, però sènza giòcà có chiglje ché fécévéno rumore sènno chigljó sghèro gira ggira né fécéva puro la cóndrafinzione.

La cósa bèlla jéra che neciuno dé nú fuméva, súlo nó paro più grussé dé strafòra, mà pé schérzo, sé fécévévéno nà fumata a tàbbio.

A chigljó spiazzo cé giòchèmo tutti, grusse zziché, femminucce, lé anziane alla spèrèlla, mà ognuno sé fécéva jó croppétto séjó.

Lé fémméne présembio sé méttévéno dà nnà parte è giòchévéno tra jésse, méttévéno mpò dé scattolétte vòte dé pirlé angima a nnà tavola, e attrezzévéno la cucina, atré a cistà, alle bbèlle statuinea, accando a jésse pérò cé stévéno sèmbre le vècchjé assétute alla mèsa sèta, e andando che una dé jéssé réticéva jó rosariol'átre réspónnévéno e sféruzzévéno có glji fèri, finita l'orazione candévèno cà filàstròcca, e lé nipoti lé mimavéno, dóppó organizzévéno jó téatrino, o ritagljévéno lé ficure angima agljó romanzo sògno, ognuna scélléva la ficura séja e llà récitéva a piacere, andando le anziane sé cótévéno l'ómbra dé chiglje crusse arberi dé Ulémo.

Ténanzé ténèmo jàsilo jàsilo, e, a nnà cèrta ora calévéno lé mònèche có tutti i mammóccitti pé faglji sbàrià.

I fécévéno mette tutti a giro ghjàppate pé mané mònèche combrése e andando che girévéno, candévéno "giro giro tóndo, càsca il móndo, casca la tèra; ee tutti giù péttèraaa!

All'urdéma paròla sé ténévéno jéttà péttèra, mà dóppó pócó c'iaccótèmo puro nú e non vétèmo l'óra ché dicésséro " tutti pé tèra " cé ótèrèmo angima alla tèra e glji mammócce né vétévéno ap-préssó, mà cà vòta lo fécéva puro cà mònéca pé faglji rite, ma dóppó nú la ténémóta ajutà a rizzàlla perché da sola 'ngé la fécéva.

Dà nnà parte vétèmo Ughétto ché ténéva ammane cingó sei mazzétti dé cartuccé marca tre stelle, subito fécémo i cómbagni pé giòcà a scópa, ognuno s'assétèmo a cà posto cómméto e 'ngóménzèmo a giòcà è striglià cómmé fécévéno i grussé all'óstaria.

Scópa, quattro e tre, quanto fà? Sètte, allora **scópa** n'átra vòta, e có jó sèttébbégljó, giòchémo spénsiérati quando dà londano vetimocamminà vèrzo dé nú zì TonnAngelo ché jéva anzécà jó catéchisimo aglji mammócce dégl'jasilo, ma sé féрмаó prima da nú, e cómmé abbitutine dà bbòni Cristiani quanto jó ngóndrèmo jó salutémo, a puro chésta vòta ma in gòro " Cristo Regni " e isso ójé è sèmbre, ma a ché stite a giòcà?

A scopa có sté misére cartucce: féciatéméle vété, nò, vé sò ditto tutte, e nú cómmé bòni cristia-

nucci cé le tèmo tutte, isso se le mette anzaccòccia e nné fécé nà ramanzina, non ténitéta giocà a carte, guardate i grusse ché pé lle carte fàò a vèra, strigliéno, fàò vólà lé sbèrle, s'anvòjéno, 'nzómma jè gljó giòco ché pé lle carte fàò s'ambriécóno, fàò a vèra, strigliéno, s'anvòjéno, 'nzómma è gljó gioca degljó tiavolo, e si allóndana có tutte le carte.

Cé quardèmo anvaccia, nà sgróllata dé spalle, e pénzèmo dà invéntacce nó giòco nóvó, chiglijó giorno stévèno ammé's'annù nó paro più grussé ché cé tissé nó giòco tivèrzo, allora; ticèrno, jàte a tògje tutto caccósa dà magnà, e quanto site arivate vé spieghimo jó giòco.

E così fécèmo, datéme tutto a mi disse Sandino, andando Fausto vé spiéca ché ténitéta fa, allora; feciamo dó cruppé, uno parte dagljó Commune vèrzo la piazza, jàtro dagljó Commune verzo le Covacchjé, téniteta fa tre giri jó cruppo ché hà passato pé prima jó traquardo a vindo e sé magna tutto, daccòrdo? Si - si, allora al prondo partite ennú condimo i passaggi, prondiii, VIA.

Córèmo có gljó fiato angàna, la léngua né pénnéva péndèra, meno male cà alle Casérótte cé stéva la fondana, e bbévèmo.

Jó primo giro, jó secontò, ma quanto simo passaté cachétuno sé n'èra accórto ché chigjé dóa jè-réno sparite, a chiglijó pundo Sirvio ditto la ólepe penzào dé férmassé è aspéttà jàtro cruppo, spiéchéno chéllo ché ajévèno visto e fatta rètto marcia tutt'anzéme jérno vèrzo jó Commune.

Chigjé dóa jérèno spariti e có tutto ló magnà, subbétò ji jémo a, cercà, ma pé fortuna ji rétróvémo anguattate dérètò jó cammiòn dé Bbbiàcio e stévèno pé 'gómènzà a magnà, mà non cià convié-nuto perché cé zómbèmo addóssó e cà tra nó papagno e nnà stirata dé récchjé cé rétoglèmo tutto e cé lo spartèmo tra nú.

Cé rémanèmo male, i giocattoli gné tènèmo, e accósi pénzèmo a c'atra rétrovata, ma l'unéca có-sa jèra dé i a giocà fóre dà nònno, e tutti d'accordo dóppó avéllo ditto allé matri ché né décéno la cónvérma dé ji, jó giorno dóppó 'ngómènzèmo a camminà sulla via télla mattónata.

Arivati a SanBassiano, cé stéva abbatà zi Peppino, è nú ló sàpèmo ché derètò la casa cé stévèno le piande dé ficóra pizze, isso nsé vétéva, e léste léste 'gómènzèmo a staccàlle có llé mani , quando dà dérètò a nó frattone spónda isso có gljó bastone ammane, e né jó sfiàghéva addóssò, pé sbriaccé cé lé méttèmo anzaccòccia, e scappèmo, andando zio ritéva a crepapèlle.

Cé ràttèmo, specialmente amméso alle còsse, perché lé spinette pungéchévèno, passào nó véc-chjòzzó có gljó somaro e né tisse che pi staccalle abbisognava méttele sotto l'acqua córèndé, ac-cósi arivate agljó bivio cé calèmo i pandalóngini e cé mettèmo sotto jó rubbinetto, e có lónglja cérchémo da staccàlle.

Tra nó lamindo e nnà risata Pippo penzào dé fà n'àtro giòco, da bbéve tanda acqua d'ambórzàcchjacci, e dóppó nà mézzora al via tènémóta piscià, vingéva chji piscéva più londano. Ma méndré stèmo tutti armati pé via, passéno quattro lavannare cV llà bagnaròla angapo ché né fécèrno scappà a fòrza dé sassate, sté balurdé, cé ticévano, mà ngé né vérgógnite pégnèndé?

Jèmo quasé arivate alla capanna dé nonno é pénzèmo dé facce nà sorpresa, tagtljémó le fògljé dé cócózza, cé tagliémo le fògljé e cé fécèmo n'ingisione angima pé sònà cómmé jó la trómbóne, có nnó ramitto d'ório cé fécèmo jó fischjétto, có llé canne jó fraulo, có nnó fusto aruzzinito jó tam-buro, có glji sassi jó rittimo, inzómma trovèmo tutti i strumendi pé sònà dénanze a nònnò perché isso sté cóse l'apprézzéva.

E così fécèmo, la cóndéndézza dé nònno jéra tanda, anghé perché isso lavoréva sotto jó sole dall'arba a nòtte tarda, quanto né vitè la prima cósa ché nné tisse: Sité magnato? Quarda cà cé stramétto n'attimo a fàò quattro òva al purgatorio, e llé mélanghére dé gl'jórto có glji pómmóto-rigljé, ma nú ajèmo già magnato, allora né tisse: ché vólite fà volite fà nó bbégljó giòco? Ma cèr-to nò.

Allora jàte agljó fóssó, trovate le birce più rotonde e venzéno nó giochéttò, tórnèmo da issó có chélle più rotonde, assoméglijévèno alle palline, e nonno n'anzéngào a giocà a briccia.

Dóppó mbò dé témbó né tisse, vólite fà n'àtro bbégljó giòco? Màcàra nonno, statémasséndiam-mi, jè cà mése che llé cagljine non fétèno più téndró jó caglinàro mà le sèndo candà amméso pé lló crano, mó però, sènza fa tanno jàte a trovà l'òva, mà prima cóndróllatéle ché nón puzzéno perché só standijé.

E cómmé sé fà a riconóscéle nò?

Sgrullatele, sé sdélózzéno só quaste, sé ammécé péséno só chélle piene e so chélle bbòne, e lé

méttite déndró jó manicuto, chéllé quastè ann'àtro manicuto cà lé jèttò jé.

Dóppó nó paro d'óre appóstaméndo finarménde séndimo candà nà cagliana che ajéva fatto jóvo, 'nzómma tróvèmo armino nà técina dànniti có l'òva, né tróvèmo tandé ché jèmo a faccé dà la céstra, ma né vénne dà fa nó giòco, dé sfióngallé addósso alla prèta una a una e ritèmo quantó lé vétèmo cómmé sé sfàmmacchévéno, e vétèlle scólà addósso alla prèta.

Nonno né tissé quanté né sité trovate, nà cinquantina, ma fórzé càchètuna déppjù, e quante né site tróvate bòne? Nà tréndina, e andó stàò nón vito gnénde la céstra è vòta? Péffòrza, pé vété sé jèréno bbòne le simó spiaccicate una a una addósso alla prèta accàndo alla ficóra, à càchètuna té néva puro jó pulicino téndró, nonno né qurdao ee; ché vé téssè n'acciuténdé

Da chigljó giorno passérno armino quattr'anni e stéva p'àrivà Natale, andando lé cóse cambiérno in mégljó, la vita stéva pé cambià, la brutta paréndési della quèra cé la stèmo scórdà, i condadini có glji pastori cambévéno mégljó perché l'erba ché la pórle dà sparo delle schégge ajéva àngóménzà a ricresce, jó lavoro auméndéva giorno pé giorno, i Vassianisé tróvéno lavoro aglji bbuci, araprérno jó zuccherificio allo scalò, cà fabbrica sotto Sermoneta, i poteri i séminéveno a grano e grandurco, finiscérno dé bónificà la pianura Póndina, 'nzómma ggiréva cà bòcco dé più, e finarménde sotto jó piatto della letterina dé Natale cé trovèmo le prime cèndólire, e gljó giorno dé Pasqua Bbifània ne recalévéno i primi giòcattoli véri.

La pima cósa jèra la cazzétta, cé trovèmo dendro i mandarini, le lecórizzie, i gettoni d'oro dé cioccolata, nà pistolétta dé latta, ma puro jó carbone chéllò vero.

P'éducazione dé famiglja, tutti nú mammòccè ténèmo l'usanza dé i a fà jàucuri aglji nonni, aglji zii, ai vicini, e le parole usate jèréno “ bòngiorno e bònatale” o Bònabbéfana, e isse pé gljó piacere dégljó rispetto né récalévéno cà bòcchjo o nó récaletto che già jàjévéno préparato, jàpparécchjó de latta, jó fucile a titalini, la rivortèlla a tamburo, i quatèrni có gljó lapise, la sónarèlla, la trombétta, alle fémmine jó bambolotto, ciccibbèllo, la bambola, le bambolétte, i còmmétucci délla cucina dé latta.

A cachétuno cé récalévéno jó cavagljó a dondolo, amméce lé mamme e papà jó tricicolo, o la mmachéna a pétali, póchi récalévéno la bicichéletta, e nú prométtèmo de fà sèmbre i bravi mammòcce.

Jèmo veramende condéndi che finarménde ténèmo mmané cà giocattolo vero, ma 'ngé potèmo majé scordà ché quanto invéndèmo i giòchi fatti dà nú, tando che jèmo spesso alla Pòrtanòva, c'jàssitèmo alle scalette dégljó monumendo glji catuti e raccóndèmo chéllò ché fécèmo.

Cé ricordite quanto giochémo a muccónnerito? Cómmé nó jé angóra me stòngo a lavà jó naso pé lévà lo carbone ché mmé sito strofinato anvacciavaccia, e chélla vòta chè ghjutèmo jó cangégljó dégljó Cambó Sando e cé lassèmo téndro 'Mbardo? Péccarétà, chésto jé mègljó che ccé lo scórdimo, angóra mé 'ngènneno lé natéche dalle bòtte che mà dato jó patre, e perché ammi nnò!

Eeh, bégljé témbé, giochémo có lle palline dé cèrcia, có gljó cucchéréccù, fécèmo jó trènnino có llé sètie anfila e uno dé nú fécéva jó mmachénista, có gljó circhjo dé ótte, jó cèrchjòne aruzzonito dé bicichéletta, jó rocchètto ché nné tévéno i sarti có gl'jólástico, la cararèlla, jó putipù, jó puncolo, pé nnón pénzà alla lazza, a maria fa lé cazzétte, lé rucèrtole, jó mazzafflòcco, jó schjóppitto, jó talèfono có dó barattoli e gljó filo, i bbócce, la caténèlla, jó scubbetù, la tombolétta, jó gioco déll'òca, la battaglia navale, a bbattimuro, a sarda la quaglia, a tòpa tòpa, mó bbasta però, perché ammece non raccóndimo puro le cóse brutte?

Aspéttate nazzica, ma vé ló récordite chélla vòta ché afilemo 'nZiàtèlla déndro jó copertone grusso dégl'jàutobbusse e có nnà spónda l'allangèmo sotto la vétrina, è ivo a finiscé addósso a nnó frattone ché quando la jèmo a rétrovà s'èra quasi morta dalla paura, e cé 'ngènnéva jó capo?

E chélla vòta ché simo combrato la pótassa, jàmmischjèmo có lló zólfo né méttèmo méso cucchjårino angima agljó sérgio, e có gljó tacco cé battèmo fòrte angima, fécéva nó bòtto che fécèmo scappà le vèchjé, si ma tè recunde puro cà stèmo sèmbre sènta tacchi perché la bòtta ne jé fécéva staccà.

E quanto fécèmo volà jó barattolo vòto có gljó carburo perché jèmo convidi che i missili pévolà fécévéno accósi.

A chésta ngé la recordite. Chélla vòta ché pé gioco simó mannato affócó jó rullo combréssore? Chésta nnà saccio, mangó jé, e allora vé la récòndo: prima la strata ché pórtà a Littoria e a Sezze,

jéra tutta fatta dé pietre bianche ché gli stratini le rébbattévèno una a una, ma nó bbégljó giorno cómènzérno dé sfardàlla, Arnesto có gljó rullo appiattéva ló cónglómèrato, dóppo n'anno finiscérno e lassào da nnà parte jó rullo cómbréssore.

Parécchi dé nú cé jémo angima pé giocà, ma nó giorno séndèmo nó rumore strano déndró jó sérbatójó délla bbénzina, quanto cé né simo accórti vétèmo nnéscì e réndrà jàzzune, pénnú jéra péricoloso cà sé ddió né scanza né pizzichévèno jémo a ffà cómbagnìa agl'jàrberi pizzuti, e sécundo ú ché fécèmo?

'Ngé site ité più a giocà angima. Nò! Allora site ghijuso jó sérbatójó có nnó tappo. Nò, ce simo ammóccato l'atra bénzina e ccè simo tato affóco ché sé non jèmo lésté a scappà sardèmo puro nú perché scóppiào comme la palla dé nnó cannone, ghjàppào affóco é fécé tréma tutto Vassiano.

E dégljó cómpréssore c'iarémanérmo sulo lé ròte dé cemendo.

E dóppo, cómme a ivo a finisce jó patrone va tenunciato?

Séé; è isso ché simo tenunciato, perché cé zuzzèmo có la mòrchja jémo dagljó Sindéco e ccé ticèmo cà a momèndi sardèmo pellaria perché mendre stèmo a giocà andórno agljó rullo cómbréssore sé ngé sbrichéno a scappà rémanèmo abbruciate puro nú.

E cósì chésta jéra la giornata dé giòco ché fécèmo pi diverticcé, qualsiasi cósa ché fécèmo pénnú jéra ggìòco e jémo cóndéndi e sèmbre uniti.

Giochémo agljó fazzóletto, agli pegni, a palla priggioniera, a chélla avélénata, man mano a manè conoscèmo jó pinghe ponghé, Ercolino sèmbre 'mbieti, la racchétta da tènise, jó tamburéglijó, le mmaschére dé carta pista, dóppo cà nó paro d'anni scoprérno la celluroite e tutti i giocattoli divendéreno de plastica, ma né néscérno tandi che mangó cé i récordimo perché 'góménzèmo a penzà a i alla scòla superiore ocachétuno già sé trovéva nó lavoro.

Guido Ciolli

10 - 09 - 2018